

Kunadacsi Barangoló

Kiadva: 2012. május. 07

A tartalomból:

Tájékoztató

...

Önkormányzati hírek

...

ANYAKÖNYVI HÍREK

...

Galagonya: szívbetegeknek teaként,
ínyenceknek likőrbe vagy lekvárnak

...

Tudod-e?

...

Vendégünk volt az óvodában a
nyuszika

...

Március 15-i megemlékezés

...

Harcban a bajnoki címért

...

Májusi jeles napok

...

Pünkösöd

...

Egészségmegőrzésre épülő falusi
turizmus Alsóadacson, a KISKUNSAGI
BETYÁR KÚRIA területén megépülő
EGÉSZSÉG SZIGETEN

...

Dr. Farkas Kálmán életútja Kunadacson:
folytatás az előző lapszámból

...

HIRDETÉSEK

Május

A rengő lomb virágban ég
és készül a gyümölcsre,
a nyílt utcára lép a nép,
hogy végzetét betöltse.

Iramlanak bogarak,
friss jelszavak repülnek.
S az aranyba vont ég alatt,
-mert beköszönt az ünnep -
a szabadság sétára megy.

Hős népe ágat lenget,
s ő kézen fogva vezeti
szép gyermekét, a rendet!

József Attila

MEGHÍVÓ

A kunadacsi templom búcsúját pünkösdvasárnap

(máj. 27-én) de. 11.30-kor tartjuk.

Ünnepünk szónoka: Kiss József

szabadszállási plébános úr lesz.

***E szentmise keretében ünneplem pappá
szentelése 25. évfordulóját, melyet szerény
fogadás követ az iskola udvarán. Az egyházközség***

nevében tisztelettel meghívja Önt:

Szabó József

Önkormányzati hírek

Kunadacs Községi Önkormányzat Képviselő-testületének 2012. március 22-én megtartott ülésének napirendje:

- 1.) Beszámoló a lejárt határidejű határozatok végrehajtásáról
- 2.) Kunadacs község közrend közbiztonságának helyzete.
- 3.) Beszámoló a Családsegítő és Gyermekjóléti Szolgálat működéséről
- 4.) Az SZMSZ-ről szóló 13/2011.(VI.24.) önkormányzati rendelet módosítása
- 5.) A szociális és gyermekvédelmi pénzbeli és természetbeni támogatásokról, valamint az ellátásokért fizetendő térítési díjakról szóló önkormányzati rendelet módosítása
- 6.) A polgármesteri hivatal alapító okiratának módosítása
- 7.) Kunadacs-Ladánybene Általános Iskola és Óvoda tagintézményegységeiben a beiratkozás időpontjának meghatározása
- 8.) Közbeszerzési szabályzat tárgyalása, közbeszerzési terv elfogadása
- 9.) Közművelődési feladatellátási szerződés felülvizsgálata.
- 10.) Településrendezési terv 2012. évi felülvizsgálatának elindítása
- 11.) Önkormányzati tulajdonú erdőterület művelési ágának megváltoztatása.
- 12.) Tájház kivitelezésére vonatkozó ajánlati felhívás elfogadása
- 13.) A községi falunap programjának előkészítése
- 14.) Egyebek (Az FKDM-TKT Társulási megállapodás módosításának jóváhagyása; a szennyvízcsatorna DAOP-5.2.1-C-11 pályázata)

Kunadacs Községi Önkormányzat Képviselő-testületének 2012. március 22-én megtartott együttes ülésének napirendje:

- 1.) Közkutatási intézményi társulás alapító okiratának módosítása

Kunadacs Községi Önkormányzat Képviselő-testületének 2012. április 12-én megtartott rendkívüli ülésének napirendje:

- 1.) Az Interreg Central Europe pályázat keretében megvalósuló gyógynövény bemutató tér - tájház - kivitelezésére érkezett ajánlatok bírálata

A teljes jegyzőkönyv hozzáférhető a könyvtárban illetve a www.kunadacs.hu honlapon.

ANYAKÖNYVI HÍREK

Elhunyt:

Csizmadia Imréné	2012.IV.01.
Basa István Béla	2012.IV.09.
Hegedűs Ferenc	2012.IV.16.

Házasságot kötöttek:

Káldi Lóránd - Pandur Edina 2012. IV. 21.

TÁJÉKOZTATÁS

Az FKDM TKT KESZI Családsegítő és Gyermekjóléti Szolgálat Kunadacson is biztosítja a veszélyeztetettséget és krízishelyzetet észlelő jelzőrendszer működését.

Magánszemélyek (szomszédok, rokonok, a településen lévő boltok, vendéglátóipari egységek stb.) is jelezhetik szolgálatunknak, ha segítségre szoruló családról, személyről szereznek tudomást, mely jelzésre személyesen felkeressük a településen élő szociális és mentálhigiénés problémákkal küzdő családok, személyek körét, és tájékoztatjuk őket a családsegítés céljáról, tartalmáról, a számukra igénybe vehető ellátásokról.

Célunk:

- a problémák időben történő felismerése és azok mihamarabbi enyhítése, megoldása,
- olyan egyéni vagy családi, környezeti, társadalmi helyzet, vagy ezek következtében kialakult állapot megelőzése, amely az egyén/család testi, vagy lelki megrendülését, társadalmi ellehetetlenülését okozza,
- a már kialakult veszélyeztetettség és krízishelyzet következményeinek enyhítése, az ehhez vezető okok feltárása és a probléma forrásának feloldása, a szükséges intézkedések megtétele (pl.: családon belüli erőszak, gyermekbántalmazás, kihűléses haláleset megelőzése).

A jelzések szolgálatunkhoz érkehetnek:

- írásban (6097 Kunadacs, Rákóczi u. 2.),
- személyes felkeresés útján (**szerdánként 8⁰⁰-12⁰⁰**).

A jelző személy számára biztosított nevének elhallgatása.

Ha tudnak segítségre szoruló egyénről, családról, akkor kérjük Önöket jelzéseik megtételére.

Köszönjük együttműködésüket.

Stomfoliné Józsa Piroska és Vizi Istvánné
családgyógyászok

Galagonya: szívbetegeknek teaként, ínyenceknek likőrbe vagy lekvárnak

A galagonyát évszázadok óta ismerjük; terebélyessége, fehér virága, piros termése dekoratív látványt nyújt. A népgyógyászatban a leggyakrabban alkalmazott szívgyógyszerek egyike. Népies nevei: gelegénye, fehértővis, isten gyümölcse, cseregalagonya, egybibés gelyenyefa, ibafa, csipkefa. A galagonyák kivétel nélkül földünk északi féltekéjén élnek. Hegyi bokorerdőkben, homokpusztákon, ligetekben, szántóföldeken ültetve is igen gyakoriak.

Babonák és feljegyzések

A galagonyáról az első ismert feljegyzések egyike 1305 körül keletkezett, aminek szerzője még köszvény ellen ajánlotta, ám egyes források szerint a népi orvoslás szívpanaszok enyhítésére is használta. A tövises növény régen a balszerencse szimbóluma volt, mert állítólag Jézus töviskoronája is e növény ágaiból készült. Éppen ezért egy hiedelem is fűződik hozzá, miszerint nem szabad virágzó galagonyaágot vinni a házba, mert halált hozhat

folytatás az előző oldalról.

Más babona szerint viszont szerencsét hoz, jó termést, virágzása a tavasz első jele. A keresztény hagyományok szerint Mária szüzességét jelképezi. Érdekességgént érdemes megemlíteni, hogy IV. Henrik (1533-1610) udvari orvosától származik az ital, a Sirupus Senelorum, mely e gyógynövény terméséből készült.

Mire jó a galagonya?

Elsősorban anginás mellkasi fájdalmak, szívritmuszavar megszüntetésére, vérnyomás csökkentésére használható. Különösképpen az idős embereknek javítja a szívizom munkabírását, vérellátását, a szív teljesítményét, mivel tágtítja az ereket, de enyhe szívnyugtató hatással is rendelkezik. Az enyhe szívbetegségben szenvedő betegek nagy hasznát veszik ennek a növénynek, hiszen a kezelésük így nem igényel erősebb gyógyszereket. Szívproblémákkal azonban mindenképpen forduljunk szakorvoshoz, ne hagyatkozzunk öngyógyításra!

Infarktus utáni terápiában is alkalmazható, a szívizomzat vérrellátását, az erek újraképződését segíti elő. A komolyabb panaszokat megelőzendő, a stresszes életmódot élők számára igen hasznos lehet a naponta 2-3 alkalommal fogyasztott galagonyatea. Bár ellenjavallatok, mellékhatások, kölcsönhatások nem ismertek, célszerű minden esetben konzultálni az orvossal!

Mikor és hogyan gyűjtjük?

A virágzatot és a virágos hajtásait a virágzás kezdetén, az első bimbók megjelenésekor, ollóval, napos időben gyűjtjük be! A leveleket tavasszal, a terméseket pedig a teljesérés előtt kell gyűjteni, amikor már pirosak, de még nem lágyultak meg (július-szeptember). Semmiképpen ne szedjünk galagonyát azonban – ahogyan más gyógynövényt se – szennyezett helyekről, utak, vasutak, raktárak vagy rendszeres növényvédelemben részesített táblák környékéről!

Hogyan használhatjuk?

A galagonya számos növényi gyógyszer alapanyaga, tabletta, tinktúra, kapszula és por formájában találkozhatunk vele. A szívbetegség típusától és súlyosságától függően ajánlott napi adagja 300-500 mg tabletta, illetve napi 1 teáskanál-1 evőkanál (5-15 ml) tinktúra formájában. Azok, akik szívbetegség kialakulásától tartanak, megelőzésképpen szedjenek naponta 100-150 mg galagonyakészítményt vagy 1 teáskanál tinktúrát.

Bogyójából vagy virágos hajtásából azonban teát is készíthetünk: 2 dl forró vízzel forrázzunk le 1 teáskanálnyi szárított galagonyalevelet, majd 15 perc elteltével szűrjük le és mézzel édesítve fogyasszuk naponta több alkalommal!

Virágait szeszesitalok, likőrök és borok ízesítésére is használhatjuk, leveleit frissen salátába szedhetjük.

Termését akár nyersen is fogyaszthatjuk, vadhúsok mellé mártást is készíthetünk belőle, ugyanakkor gyümölcséből lekvár, illetve dzsem is készülhet.

Így készül a galagonyalekvár

Hozzávalók: 1 kg galagonyabogyó, cukor, víz.

Elkészítés: a megtisztított piros bogyókat főzés előtt nyomkodjuk szét, és öntsünk rá annyi vizet, hogy egyharmadig ellepje. Tegyük hozzá a cukrot, majd főzzük puhára! Utána szitán törjük át, és lassú tűzön állandóan kevergetve sűrítjük! Az elkészült lekvárt merjük kifertőtlenített üvegekbe!

Háttérinformáció:

Az adatok, információk forrása a Corvinus Egyetem Kertészettudományi karának Gyógy- és Aromanövények Tanszéke. Az adatokat a tanszék munkatársai tudományos igényességgel állították össze.

Az információk begyűjtését és a háttérkutatásokat a Central Europe program keretében, az ERDF társfinanszírozásával folyó Traditional and Wild projekt biztosítja.

www.traditionalandwild.eu

További információ:

Herendy Csilla kommunikációs vezető
csilla.herendy@gmail.com
+36 20 385 10 89

Traditional and wild

**„Tiszteld a múltat, hogy érthesd a jelent
és munkálkodhass a jövőn.”
(Széchenyi István)**

Az előző szám folytatása

Tudod-e?

Milyen volt az akkor élt emberek sorsa?

Az akkori családok helyzetét nehezítette az, hogy nem csupán maguknak termeltek. Egyrészt az adóhatóságok az adók legszigorúbb behajtását rendelték el pénz, illetve terménybeszolgáltatás formájában, másrészt az ország területén tartózkodó Vörös Hadsereg ellátását is a magyar parasztság látta el, így a peszeradacsiak is. Az orosz katonai parancsnoksághoz beszállított mezőgazdasági termények a legkülönbébbek voltak: burgonya, hagyma, uborka, liszt (egységes liszt, tengeri liszt, nullás liszt), bab, borsó, árpa, köles, kukorica, zab, tojás, baromfi, vaj és tarhonya is. A behajtásokat komolyan vették, gyakran fenyegető jellegűk voltak a felszólítások, és mindennemű felelősséget a pusztabírónak kellett vállalni.

Milyen volt a kunadacsi emberek leleményessége abban az időben?

Régen is megpróbálták mindent megtenni annak érdekében az emberek, hogy megkönnyítsék saját helyzetüket. Amikor lehetőségük nyílt rá, eldugták azt, amit be kellett volna szállítaniuk, s ha szerencséjük volt, nem is bukhattak le. Olyan rejtékhelyeket találtak, amelyekre ma nem is gondolnánk. A boroshordókat a szántóföldeken szalmával kibélelt gödrökbe ásták le éjszaka és a bort vödörökkel hordták ki. S hogy ne látszódjon a friss ásónyom, a föld tetejét nem túl mélyen felszántották. Reggelre már semmi nyoma nem volt a munkának. Ugyanezt tették a gabonával és számos más élelmiszerral is, s nem csupán a földbe ásták el, hanem szárkúpokban rejtették el és tyúkverem alá, szalmarakásba vagy szénaboglyába. Annak idején sertést levágni is csak sertésvágási engedéllyel lehetett. Nagyon sokan azért éjszaka, titokban vágták le állataikat otthon az ólban, ahol mindent elsötétítettek s csak petróleumlámpával vagy viharlámpával világítottak.

Forrás: Kunadacs története 1945-től napjainkig

Készítette: Antal Anikó 1995

Vendégünk volt az óvodában a nyuszika

Ebben az évben is nagy izgalom és készülődés előzte meg a nyuszika látogatását. Mind a két csoportban már hetekkel előtte a fiúk tanulták a locsoló verset, mi pedig beszereztük a lányoknak a piros tojást. 2012. április 4-én 9 óra tájékán elkezdtek gyülekezni a gyerekek. A felnőttek kiszöktek a csoportokból, hogy találkozzunk az udvaron szaladgáló nyuszikákkal. Aztán elérkezett a 9 óra és elkezdődött az ünnep. Először egy kis totót oldottunk meg közösen. Az általános ismeretszerzés után a fiúk elmondták a versüket és meglocsoltak mindenkit a csoportban. Lett is olyan illatfelhő a csoportokban, hogy egész délelőtt nyitva kellett tartani az ablakokat. A lányok minden fiúnak adtak egy-egy piros tojást köszönetképpen. Az egymás megajándékozása után elmeséltük a gyerekeknek, hogy találkoztunk a nyuszikákkal az udvaron. Javasoltuk, hogy nézzenek szét, hátha hagytak nekünk valamit a nyuszikák. A gyerekek nagy örömmel keresgéltek a fűben, ahonnan aztán sok – sok nyuszitojás került elő. Az ajándékok összegyűjtése után a gyerekek és a szülők öt csoportban különböző feladatokat végeztek: tojástartót festettek és készítettek, tréfás kiscsirkék, húsvéti nyulak készültek gyurmából, mákból és kókuszreszelékből. Az udvaron pedig húsvéti játékokat játszottunk. Volt itt nyuszidobálás tojással, tojáshordás tojásgörgetés stb. A gyerekeknek két szülő élő nyuszt hozott be, amit közelről meg lehetett nézni és meg lehetett simogatni. A szülők és a gyerekek közös munkája nyomán sok szép munka készült el. Így a gyerekek sok ajándékkal, kellemes élménnyel térhettek haza aznap az óvodából. Köszönjük a lelkes munkát. Úgy érzem, akik itt voltak nagyon jól érezték magukat és ismét sikerült egy tartalmas délelőttöt eltöltenünk egymással.

Most már készülhetünk az anyák napja méltó megünneplésére. Kis eszmefuttatásomat egy locsoló verssel zárom.

„Tavaszi szél fodrozza a vizeket,
házunk mellett
szaladgált két nyúlgyerek.
Piros tojást rejtettek a kosárba,
hadd locsoljak most kölnit a ruhádra.”

Ujvári Sándorné
/ Anci óvó néni /

Március 15-i megemlékezés

Ebben az évben a negyedik osztályt érte a megtiszteltetés, hogy mi készíthettük az ünnepi műsort. A fellépést számos próba előzte meg, és minden alkalommal egy kicsit közelebb kerültünk a kitűzött célhoz. Egy utcai jelenetet adtunk elő, melyet versekkel tűzdelve próbáltunk szebbé, emelkedettebb hangvételűvé tenni. Az óvodások és az iskolások lovas felvonulás kíséretében érkeztek a helyszínre, a polgármesteri hivatal elé délután két órára. Elénekeltek a Himnuszt, aztán az iskola egyik volt diákja szavát hallhattuk, majd a polgármester üdvözlő beszédét. Hideg szelek övezték a vékony jelmezbe öltözött negyedikesek műsorát; de az elszántság és a forró hangulat felülkerekedett az időjárás.

A műsor végére csendesedett a szél, kísért a nap, így a szereplők nyugodtabb, meghittebb hangulatban tűzhatték le a kokárdáikat a sírkertben, az iskola többi tanulója pedig az emlékműnél.

Borosné Kerekes Livia
osztályfőnök

Harcban a bajnoki címért

16. forduló

Kunadacs KSE – Kunbaracs KSE 2-1 (1-1)

Gólszerzők: Ilonka Richárd, Zadravecz Róbert

A bajnokság során legjobban várt mérkőzésre került sor, hiszen a listavezető Kunadacs a jelenleg második helyen álló címvédőt látta vendégül. A mérkőzés során a vendégcsapat került előnybe, de a lelkesen és agilisan játszó csapatunk megfordította az eredményt és megnyerte a megyei derbit. Ezzel a győzelemmel lélektani előnyhöz jutottunk a bajnoki címért folyó küzdelemben.

17. forduló

Dunavecse SE – Kunadacs KSE 2-2 (2-2)

Gólszerzők: Márkus Norbert, Zadravecz Róbert

Ismét egy rangadó elé nézett a csapatunk. Az első játékrészben közelebb álltak a vecseiek a győzelemhez, csak a szerencsének köszönhetően maradt döntetlen az állás. A második félidőben kiegyenlítettébb lett a játék, de az eredmény nem változott. A pozitívum az volt, hogy gyengébb játékkal is pontot tudtunk szerezni a dobogóra pályázó hazaiak otthonában.

18. forduló

Kunadacs KSE – Kunszentmiklós 1-1 (1-1)

Gólszerző: Zadravecz Róbert

Ezen a játéknapon, amit mi labdarúgás címszó alatt produkáltunk, az a sportág szégyene, megcsúfolása volt. Mind játékban, mind akarat tényezőkben az ellenfelünk fölének nőtt, csak a Fortunának köszönhetjük, hogy nem szenvedtünk el kiadós vereséget. Ezzel az eredménnyel ugyan továbbra is elsők vagyunk, de a riválisaink közelebb kerültek hozzánk.

19. forduló

Ágasegyháza SE – Kunadacs KSE 0-5 (0-3)

Gólszerzők: Zadravecz Róbert (3), Ilonka Richárd, Kőrözi Krisztián

A mai játéknapon a múlt hetivel ellentétben nagyszerű futballt mutattunk be. Ha jobban kihasználjuk a helyzeteinket, akkor a végeredmény akár kétszámjegyű is lehetett volna. Végre olyan teljesítményt nyújtottunk, amilyen egy bajnoki címre törő csapattól elvárható.

20. forduló

Kunadacs KSE – Ballószög Vállalkozók 2-1 (0-0)

Gólszerzők: Ilonka Richárd (2)

Ebben a fordulóban a kissé „tartalékos” csapatunk ha nem is közönségszórakoztató játékkal, de céltudatos futballal itthon tartotta az oly fontos bajnoki pontokat. A bajnokság hajráját listavezetőként kezdjük meg, de nem szabad hibáznunk, mert a Kunbaracs és a Szabadszállás is szorosan a nyomunkban van.

Csorba Gábor

Májusi jeles napok

„Tavas van, milyen szép tavasz van.” S tényleg az van. A nap melegen süt, a madarak énekelnek, és végre május van. Ez pedig azt jelenti, hogy már csak egy hónap van az iskolából. De a nagy öröm mellett, azért ne feledkezzünk meg arról se, hogy ebben a hónapban is vannak fontos dátumok, amelyekre érdemes odafigyelni!

Gyermeknap

Magyarországon a gyermeknapot minden évben májusban, az utolsó vasárnapon (most május 27.) tartják. Célja, hogy felhívja az emberek, a világ figyelmét a gyermekek jogaira, helyzetére.

Madarak és fák napja

A világon először Chernel István ornitológus szervezte meg 1902-ben, hazánkban. A természetvédelmi törvény 43. § (3) szerint „Minden év május 10-e a madarak és fák napja. E nap megemlékezéseinek, rendezvényeinek a lakosság – különösen az ifjúság – természetvédelme iránti elkötelezettségét kell szolgálnia.”

Pünkösöd

A húsvét utáni ötvenedik napon, így ebben az évben május 27-én, vasárnap ünnepli a keresztény világ a Szentlélek eljövetelét és egyben az egyház megalapítását, azaz pünkösöd napját. A pünkösöd elnevezés a görög pentekosztész, azaz ötvenedik szóból származik, és minden évben május 10-e és június 13-a közé esik. Pünkösödöt a keresztény egyház születésnapjának is tartják. Piros pünkösöd napját ezer éve virággal köszöntik Európa sok országában. Magyarországon is újra piros betűs nap a Pünkösdhétfő. De mi is ez az ünnep? A hozzá fűződő népszokásokat réges-rég elfelejtettük. Vagy mégsem? Pünkösöd napjára minden felbúrad. Abba hagyja a lusta nyújtózást a világ, ember és állat párt keres. Nedvektől duzzadnak a levelek, zsong és zibong az élet. Jól tudták a régiek, hogy ilyenkor meg kell állni egy pillanatra. A nagy nyári munkák előtt ünnepelni kell. Köszönteni az új életet, imádkozni a bő termésért, gyermekáldásért. Erre szolgált a pünkösöd, a húsvét utáni ötvenedik nap. A templomokban évről évre megemlékeztek erről a napról, a lángnyelveket a pünkösdi rózsza szirmaival helyettesítették, a Szentlélek jelképeként fehér galambot repítettek szabadon. A lányok és asszonyok bíborvörös ruhába öltöztek, befönt copfjukat a hagyomány szerint a bal vállukra kanyarítva, a férfiak felöltötték ünnepöljüket és kezdődhetett a mulatság. Néhány faluban még ma is élnek a pünkösdi hagyományok, játékok, az Alföldön a pünkösödölés, a Dunántúlon a pünkösdi királynéjárás. A pünkösdi királyválasztás – sajnos - teljesen eltűnt, pedig a mai napig él a szólás: „Rövid, mint a pünkösdi királyság”. Kezdetben vitézi szokás volt, a katonák maguk közül választottak egy évre királyt. Ezt idézi Balassi Bálint verse:

*„Áldott szép Pünkösödnek gyönyörű ideje
Mindent egészséggel látogatod ege,
Hosszú úton járókat könnyebbítő szele”*

A pünkösdi királynéjárás.

A legszebb kislányt választották meg kiskirálynénak, ami nagy tisztesség volt. Mise után házról házra jártak jókívánságokkal, versekkel, énekekkel köszöntve a háziakat, virággal szórták be a szobát. A játék végén a háziak megkérdezték a lányokat: „Hadd látom a királynétokat édes-e vagy savanyú?” Fellebbentve a díszes kendőt megcsiklandozzák a kislány állát. Ha a királyné mosolyog, de a fogát a világért sem villanthatja ki, megnyugszanak a háziak, mert jó lesz a termés. Ekkor a háziak almát, tojást, kolbászt, pénzt ajándékoztak a jót kívánóknak.

A törökbaszás

Egy 10-12 éves gyermeket beöltöztetnek selyembugyogóba, turbánt kötnek a fejére. Égetnivaló kölyköt választanak erre a szerepre, aki amúgy is rászolgált a verésre. Persze kitömik a ruhájukat szalmával, hogy ne fájjanak az ütések. Aztán összeláncolt kézzel vezetik végig a falun. Énekelnek, a basa ugrádozik, a fiúk meg zöld gallyakkal csépelik boldogan.

Pünkösdi eső

„Májusi eső aranyat ér, de a pünkösdi eső ritkán hoz jót”. tartja a hiedelem

Pünkösdi királyválasztás

Amolyan legényvirtus volt, lovas versennyel, tűzgrással, tekézzel. Aki a legderekabbnak bizonyult, egy évig ingyen ihatott a falu kontójára és minden mulatságra hivatalos volt. A pünkösöd az udvarlás, párválasztás ideje. Ilyenkor enyhültek a szigorú szabályok, a leányok bátran mutakozhattak választottjukkal. A szokások ma már kihalóban vannak, de az ember érzi: ünnepre, pillanatnyi csöndre, játékra, társaságra szükség van most is. Ünnepet hordoznak ezek az ünnepek, az ember és a természet szeretetét hirdetik, csupa olyat, amiben megkapaszkodhatunk és amik által továbbléphetünk. Most majd pünkösdvásárnap és - hétfő után a keddek és szerdák hétköznapjaiban.

Egészségmegőrzésre épülő falusi turizmus Alsóadacson, a KISKUNSAGI BETYÁR KÚRIA területén megépülő EGÉSZSÉGSZIGETEN

Amikor pár hónappal korábban először jártam ezeken a csodálatos természeti környezetben elhelyezkedő településeken arra gondoltam, hogy keményen dolgozó, a természetet kedvelő emberek lakják a tanyákat, falvakat.

Célirányosan érkeztem, mert hallottam és olvastam, hogy a Kiskunsági Nemzeti Park területén található egy terület, ahol mérhetően nagy értéket mutat a gyógyító, energetizáló földszugárzás, amelyet hitelesítettek, dokumentáltak. Mivel Tápiószentmártonban sokszor megfordultam családommal, barátainkkal, kíváncsiak voltunk a volt Geréby Kúria területén található gyógyító domb hatására.

Az épület korábbi állapotára sokan emlékezhetnek, hiszen vannak, akik itt születtek, és többen ide jártak iskolába. Az első ittlétet rövidesen követte a második. Ami megkapó volt az, az hogy a Kiskunsági Betyár Kúria a Kiskunsági Nemzeti Parkban, festői környezetben fekszik, távol a hétköznapi zsúfolt és hangos világtól, mégis Budapesttől autóval alig egy órányira. Ez a táj az ember és a természet sok száz éves együttélésének emlékeit őrzi. Megtapsztaltuk, hogy az ittlétünk ideje alatt elfelejthettük a hétköznapi rohanást, mert a környezet észrevétlenül is pihenésre készítetett bennünket. Itt csak a szél zúgása, a madarak csicseregése és a távoli szürke marhacsorda legelése volt hallható. És miközben élveztük a természetnek e csodás hangulatát, gyógyítottuk magunkat. Egyszerűen csak elfogadtuk a természet nyújtotta legegyszerűbb, legolcsóbb egészségmegőrző és a gyógyítási, betegség megelőzési lehetőséget. Megszületett a döntés. Szerződést kötöttünk a kúria tulajdonosával a Községi Információs Térség Alapítvánnyal az üzemeltetésre. Ennek keretében dolgoztuk ki az egészségre épülő falusi turizmus koncepcióját, melyet szeretnék egy sorozatban megosztani a KUNADACSI BARANGOLÓ Kedves Olvasóival.

Miért? Elsősorban azért, mert úgy gondolom, hogy a falusi turizmus hasznos lehet a településen élőknek is, hiszen munkahelyet, jelenthet és az élelmiszeri alapanyagok ellátásában is közreműködhetnek. Másodjára pedig azért, mert úgy illik, hogy egy adott közösségben működő vállalkozás időről időre mutassa be tevékenységét, és lehetőségeihez mérten nyújtson segítséget az környezetében élőknek. Legyen ez a bemutatkozásunk!

az előző szám folytatása.

Községünk soha sem volt gazdag, de olyan szegény sem, mint most. Mindig azon törtük a fejünket, hogy miből lehet pénzt csinálni. Anti rábukkant valahol a „Nemdohányzó települések” versenykiírására. A Magyar televízió és a Hungária Biztosító közösen hirdette meg. A lényege az volt, hogy közterületen nem lehetett dohányozni egy évig. Tiltó listára került az iskola, az óvoda, az orvosi rendelő, a művelődési ház, a tanácsháza, presszó, kocsmá stb. A mi kategóriánkban az első helyért egymillió forint jutalom járt. A stratégiát és taktikát Anti és Kálmán dolgozta ki, mi, a többiek nemigen tudtunk róla. A soron következő falugyűlés vezetése rám esett. Csodálkoztam is: miért pont én? A gyűlés előtt kaptam meg a jóváhagyandó napirendet és a végén egyéb ügyek között szerepelt a település pályázata. Semmi rosszra nem gondoltam.

- Gyerünk, essünk gyorsan túl rajta!

Tanácselnökünk kellőképpen lefárasztotta a közel 200 fős tömeget a költségvetés teljesítésével, a kötelező tájékoztatókkal. Ekkor huzakodott elő a nemdohányzó települések versenyével és az arra való benevezéssel. Falugyűlési határozat kell rá! Vitassuk meg, szavazzuk meg! Szót kért Kálmán, és kiselőadást tartott a dohányzás káros hatásairól.

„Igen, de a doktor úr is cigarettázik!”

„De le fogok szokni!” – zárta mondanivalóját. Anti huncutul rám nézett, ő sohasem dohányzott, de az én cigarettám ott füstölgött a hamutartóban.

„Én ilyen hülyeséget akkor sem mondok! Mert három dobozról kettő esetleg, de leszokni azt mégsem!” Azért a kezdeményezőket mégsem hagyom cserben, azzal érveltem, hogy azért az egymillió forintért nem kell csinálni semmit, még dohányozni sem.

„Akkor a kultúrházban ma gyűjtöttunk rá utoljára?” – hangzott el a kérdés.

„Igen. Nagyon úgy néz ki a helyzet”.

„Ide sem teszem be többé a lábamat”- volt a reakció.

„És még hova nem?” – kérdeztem vissza.

„Hát a templomba, ott sem lehet rágyújtani.” Mondanom sem kell, hogy nem volt könnyű menet.

„Ha nem, hát nem! A dohányosok adják össze az egymillió forintot, és akkor és ott cigarettáznak, ahol akarnak! Pénz kell a tornacsarnok építéséhez. Ez csak egy verseny! Nem kell azt olyan véresen komolyan venni. Aki egyetért azzal, hogy benevezünk, kézfeltartással szavazzon! Köszönöm, szemmel látható a többség.” Aki mozgolódott, azokat is beszámítottam, csak már nem volt idejük feltartani a kezüket, mert a falugyűlést berekesztettem. Szép lassan fog ez menni, gondoltam. Nem így lett. Hétfő reggelre a közintézményekből eltűntek a hamutartók, néhány nap múlva a helységjelző tábla mellett ott volt a „Nemdohányzó település”-t jelző tábla,

szívjuk”. Falubeli önkéntesek járták a presszót, a kocsmát, a közterületet. Mindenkit le lehet szoktatni a dohányzásról. Kit így, kit úgy. A legnehezebb eseteknek mindkét kezét el kell törni, begipszelni, és már támogatják is a programot. Nekem jobban tetszett volna a másik módszer, amikor csinos lányok trikójára az volt

felírva: „Ne szívj, inkább csókolj!” Az alsó tagozatos tanulók azzal érveltek: „Bácsi, ne tessék cigarettázni, mi tornacsarnokot szeretnénk!” Akire ez nem hatott, járhatott Czeizer Endre előadására: „A kunok eredete, szokásai, különös tekintettel a dohányzásra és az alkoholfogyasztásra.” Volt akupunktúrás előadás és bemutató, dohányzásról leszoktató és testsúlycsökkentő kurzus. Kettéosztódott a falu. Voltak rendes emberek, dohányosok, drukkerok és ellendrukkerok. Idetartozott a média is, újságírók jöttek, cigisekre vadásztak, csikketeket számoltak és szedegettek. A tv-től is megjelent egy stáb, Juszt László vezetésével.

Nyilatkoztatták Vörös Miskát, aki az egészről semmit sem tudott, hisz akkor szabadult a börtönből. A másik nyilatkozó egy idetelepült céllövöldés volt, aki a dohányzók táborát erősítette vagy inkább égette. Azt próbálták bizonyítani, hogy szöveg ez az egész. Mindez csalás, szemfényvesztés. Nem hiszem, hogy büszkékké lennének ma az akkori önmagukra. Ki hogyan szokott le, az ma már nem érdekes, de jó róla beszélni.

Fiammal együtt vagyunk keresztapjáéknál, beszélgetünk. A gyerek regnál, hogy menjünk haza, mesét szeretne nézni.

„Hát gyere, gyorsan hazaszaladunk!” Ez kb. 200 méter. A 4 és fél éves srác ott pattogott mellettem és diktálta az ütemet. A mesének már rég vége volt, én még ott ültem a fotelban és kapkodtam a levegőt. „Nincs ez így rendjén” – állapítottam meg. Munkaidőm egy részét irodában töltöttem, és amerre mentem, mindenfelé égett egy cigarettám. Néha már hányingerem volt a nikotintól. Ez aztán már végképp nincs rendjén! Eldöntöttem, hogy volt főnököm módszerével leszokom a cigarettáról. Zsebre tettem egy doboz bontatlan cigarettát meg a legszebb öngyújtómat és többé nem gyűjtöttem rá. Megettem több kiló cukrot, híztam tíz kilogrammot és nem csábított az ajánlat sem, amit munkatársaim tettek, ugyanis felajánlották, hogy inkább veszik a cigarettát, csak szokjak vissza. Nem volt könnyű elviselni

engem. Feleségem persze tovább dohányzott, tv-nézés közben az orrom alá fújta a füstöt, de nem sokáig, kismama lett és füstmentes környezetben vártuk Ágnes érkezését. A Philip Morris és az ULT vendégeként kijutottam Amerikába, pontosabban, Richmondba, a cigarettagyártás fellegvárába. Nagy volt a csábítás. Tiszteletünkre cigarettakóstolót rendeztek. Szemnek tetszetős, orrnak csodálatos illatú koporsószőkeket kellett volna elpöfkélni. Én nem mertem bevállalni. Attól tartottam, hogy jól fog esni és az eddigi erőfeszitésem kútba esik, nem terjeszthetem többé a leszokás biztos módszerét. Tagjai lettünk, többen tisztségviselői is a Nemdohányzó Egyesületnek. Kezdeményezői voltuk a politikamentes Egészséggárt

létrehozásának. Egy év eltelte után Pesten a Vigadóban volt az eredményhirdetés, a Magyar televízió nagy nyilvánosság előtt. Úgy emlékszem, hogy a rendezvényre öten kaptunk meghívást. Kategóriánkban megnyertük az első helyezést, igaz, hogy megosztva, de ez nem tartott vissza bennünket a hangos tetszésnyilvánítástól. Tenyerünket vörösré verve, büszkén figyeltük Antit, aki lassú, de határozott léptekkel ment átvenni az oklevelet és a csekket. Sokan ma már nem is tudják, hogy ezzel alapoztuk meg a tornacsarnok építését, ami azóta számtalan rendezvénynek adott otthont. Példa lehet a mai siránkozó vezetőknek, hogy miből és hogyan lehet saját erőt biztosítani egy nemes cél megvalósításához. Kálmán – mert háta mögött mindenki így hívta – példát mutatott nekünk, bennszülötteknek. Nem szabad lankadni, a jó közösségért érdemes a gyertyát mindkét végéről égetni. Községünkben hagyományosan

megrendeztük az öregek napját, szebb szóval a nyugdíjas-járadékos találkózót össze, a közösségi nőnapot pedig március elején. A vezetők egymást váltva mondtak köszöntőt, így került sor Kálmánra is nőnapkor. A felkéréskor nem szabadkozott. Gondoltuk, hogy nem okozhat neki gondot, hisz van három lánya és egy nevelt lánya, felesége, élt még édesanyja, az anyósait meg csak sorszámmal tartotta nyilván. „Nálunk csak két fiú volt, a Jumbó meg én”. A Jumbó egy hatalmas német dog kutya volt. A helyi kultúrszereplőket rövidre fogtuk, mert előző évben úgy belejöttek a szereplésbe, hogy alig hagytak időt a hivatásos fellépőknek. Most nem így volt! Rövid műsor, három szavalt, ketten példátlanul besültek, és jött a köszöntő Kálmánnal.

„Köszöntöm az itt megjelent Hölgyeket! A csinos, szép, kedves arcú lányokat! Az odaadó, figyelmes, gondoskodó... asszonyokat! A drága, munkában megfáradt...nagymamákat!” Összeszedett még vagy ötven nőkre vonatkozó szép jelzőt és megköszönte, hogy meghallgatták. Egy szó sem esett Klára Zetkinről, sem Ethel Rosenbergről és a többi hős, harcos asszonyról. Jön lefelé a színpadról.

folytatás az előző oldalról...

- Na, milyen voltam? – kérdezi.
 - Rövid! – volt a tömör válaszom. A fővárosi művészek késtek. A közel 200 nő várt valamire. Most mi legyen? Elő a hidegtálakkal és a szendvicsekkel, jöhet az üdítő és a vermut, ugyanis gorbacsovi ajánlásra nálunk is megtiltották az ilyen rendezvényeken a szeszesital-fogyasztást – kivéve a vermutot, ezt ugyanis kifejeztették a tiltó listáról. Így ittuk a vörös és fehér vermutot, citrommal és anélkül, mértékkel és mértéktelenül. Leltározás során csak azt jegyeztem meg, hogy több, mint húsz üveg is hiányzott. Bizonyára nem üresen vitték el a retikülökben. Este a bábra már jöhettek a férfiak is, akik megfizették a belépőt, ami egy vagy több üveg orosz pezsgő is lehetett. Ennek kezdeményezője Kálmán volt, az orosz pezsgő a kedvencei közé tartozott. A művészeket már jó hangulattal fogadtuk. Dicsérték is a közönséget. Ilyen jó hangulatú, kedves asszonyokkal még nem találkoztak. A köszöntőre kevesen, de erre a nőnapra többen emlékeznek. Nem tisztem, hogy Kálmán szakmai munkáját értékeljem. Azt megteszik azok, akik ma is emlegetik: „Ha Kálmán itt lenne...” Az egyik ősszel a garázsban beszélgettünk. Bütyköltünk valamit, és én elérkezettnek láttam az időt, hogy elővezessem panasza: „Estére kelve megfájdul a lábam, tv-nézés közben azt sem tudom, hova tegyem. Lehet, hogy a sok motorozástól reumám van, vagy netán érszűkület?” „Húzzál másik cipőt!” – válaszolta úgy, hogy oda sem figyelt. Ennél több időt is szentelhetett volna rám, azt meg sem mondtam, hogy a térdem és a derekam is szokott fájni. Szép cipő, jó cipő eltérve azért, hogy ebbe legközelebb már ne tudjon belekötni. Nem volt legközelebb – én meg nem mondtam meg neki, hogy igaza volt. Gyógyításról nem sok szó esett közöttünk, ez az ő területe volt. Az ellentmondást nem nagyon díjazta. „Ha már rám nem hallgat, az utasításaimat nem tartja be, legalább menjen el orvoshoz!” – mondta többször. Egyedül Sipos mama engedhette meg magának a saját diagnózis felállítását: „Doktor úr így – doktor úr úgy... ugye most már azért nem...”, ezt meg már úgy sem...” „Én meg azt mondom, Ilonka néni, ebből ennyit, abból annyit, ha nem, majd akkor meglátogatom a kórházban!” Egyébként minden komolyabb betegét meglátogatta és egyeztetett a kórházi kezelőorvossal. A többi beteg csak nézett, amikor megtudta, hogy a körzeti orvos a beteglátogató. Nem a betegek halnak meg, hanem az egészségesek. Meg kell szűrni a község lakosságát. Az nem állapot, hogy akkor jelennek meg az orvosnál, amikor már nem lehet rajtuk segíteni. Gábris főorvos vezette be elsőként az üzemorvosi vizsgálatokat az Izsáki Állami Gazdaságban. Ő lett az új megyei kórház főigazgató-helyettese, és nem volt nehéz rávenni, hogy támogassa az ötletet.

Mikrobusszal jött két-három szakorvos, plusz a teljes labor személyzete, és három napon keresztül megvizsgálták közel 30 főt. Volt, akinek felhívták a figyelmét, de volt, akinek már a kezébe nyomták a beutalót is. Érdekes, hogy akkor nem volt várólista. Tudok olyat, aki annak a szűrésnek köszönheti, hogy ma is él.
 - Gyógyítani többféle módszerrel lehet – mondta. – Természetgyógyászattal, akupunktúrával, szép szóval, gorombasággal. Nemcsak gyógyszerrel, lehet desztillált vízzel is. Az egyik fájdalmat ki lehet oltani a másikkal. Pl. ha a vesekő megmozdul, begörcsöl olyan fájdalmat is okozhat, ami hányingerrel, de ájulással is járhat. Desztillált vizes injekció a gerinc mellé, és az illető azt is elfelejti, hogy van veséje, úgy fáj. Az agyunk a nagyobb fájdalmat érzékeli és feloldja a görcsöt.
 - Ez elmélet – gondoltam. Beszélgetésünkől kb. 10 év telt el s gyakorlatban is tapasztalhattam. Éjjel fél kettő körül szokatlan érzésem volt. Fájt a derekam szűrt, nyilamlott, és valahogy lemasztam az emeletről, hogy ne zavarjam a családot. Mégis zavartam.
 - Hívjuk Kálmánt! – szólt a feleségem.
 - Ne, reggelig majdcsak kibírom!
 Nem bírtam ki, 4 óraor megjelent.
 „Ez vesekő lesz, injekciót kell, hogy adjak!”
 „Olyan desztillált vizeset?” – kérdeztem.
 „Te ezt meg honnan tudod?” – kérdezett vissza.
 „Részt vettem egy ismeretterjesztő előadáson.”
 „Akkor azt is tudod, hogy most szidhatod apámat, anyámat, az összes rokonomat. Kiabálhatsz is, ha úgy tetszik, de ez most fájni fog.” Úgy is történt. Fájt – urológia – röntgen – meglelt a drágakő – spontán távozás kisebb-nagyobb szenvedés után várható. Kálmán autóját javították. Kapta az értesítést, hogy Prongl néni nagyon beteg.
 „Vigyél már ki!” – szólt. Hogy nem ő akart vezetni, annak az volt az oka, hogy a látóházi út szinte járhatatlan volt. A Prongltanya az erdő közepén, egy dombon van, körül lápos, vizenyős területekkel. A gumicsizmás szerelésből arra következtettem, ha elakadunk, engem otthagyt és megy gyalog. A jármű és helyismeretem nem hagyott cserben. Utasom száraz lábbal szállt ki a felismerhetetlenségig sáros autóból és ment be a kis épületbe. Sokáig volt bent - biztosan haldoklik a néni. Nem éreztem jól magam a várakozás közepette. Nagy sokára megjelenik Kálmán, utána az idős hölgy hálóingben és papucsban, hálálkodik.
 - Föltámasztottad? – kérdeztem.
 - Tudod, ami tőlem telik.... Arcáról eltűnt a feszültség, és hazafelé már valami újabb ötletével hozakodott elő.
 - Tudod, az adaciak száz évig is élhetnének, ha nem dolgoznának annyit. Ledolgoztuk a munkaidőt, utána gyerünk a háztájiba szombaton, vasárnap is. Többségünk dohányt természetesen mesterséges szárítással.
 - Hiányzik ez neked?
 - A munka nem, a pénz az igen! Ez a mellékesem – válaszoltam.
 Az utcán állt a Zsuk kisteherautó, megrakva dohányszárító kerettel, mikor Kálmán bevágódott hozzánk. „Légy szíves várj egy

kicsit! Betszem a kocsit az utcáról, nehogy valaki nekimenjen!” „Majd én, apa!” – szólt a 10 év körüli fiam, akit Nagy Feri már gyakoroltatott a dohányföldön. Csak az volt a baj, hogyha benyomta a kuplungot, nem látott ki a szélvédőn.
 „Kicsi vagy még! Nem tudsz bekanyarodni, elhúzd a kaput!”
 „Nem én, apa, nem!”
 „Hagyd azt a gyereket vezetni, nagyfiú ő már!”
 Kettő-egy arányban leszavaztak. Csak az volt a baj, hogy nekem lett igazam. Tört a 20x20-as betonoszlop, görbült a zárszelvény, törtek a lécek, de a kocsit bejött az udvarba.
 „Nehogy szólj érte a gyereknek!” – figyelmeztetett. „De most már nekem dolgom van” – mondta. Azt, hogy miért jött, nem tudtam meg.
 „Jól van. De szombaton délelőtt, ugye ráérsz? Ugyanis akkor csináljuk a kaput!” – hívtam fel a figyelmét. Jött is, de akkorra valahonnan kiderítette, hogy ugyanezt a kaput traktorral Kecskés Laci, a veterán traktoros már kiűtötte.
 „Ha neki szabad volt, a gyereknek miért nem?” – védte. Kedvencei közé tartozott. Néhányszor neki is volt gondja az egészségével. Volt a Honvéd Kórházban is, Szegeden is. Aktuális feleségei próbálták egészséges életmódra rávenni. Kevesebb munka, kevesebb hajtás, kevesebb kalória. Nem volt jó beteg. Egyszer karambolozott, bement a kórházba, hogy lássák el. Ott rögtön bent is akarták fogni.
 „Csak a kocsit teszem ki a parkolóba” – kérte ki magát, és már irány is haza. A kollégák várhatták. Igen, nem lehetett azt büntetlenül csinálni, amit mi tettünk. Az immunrendszerem nekem is megingott. Nem voltak jók a kilátásaim. Vigasztalni próbált: „Tudod jól, ameddig élek, rám számíthatsz!”
 „Na, itt állunk meg! Nem vagy jól, van valami gondod?” – kérdeztem.
 „Semmi-semmi. Csak úgy mondtam” – volt a válasz. Először éreztem és tudtam, hogy nem mond igazat. Kimértebb és visszafogottabb lett. Ritkábban kóstoltuk meg a rokonaitól kapott egri borokat. A rendszerváltás is bizonytalanná tette.
 „Amit eddig tettünk, az mind rossz volt?” – tette föl a költői kérdést. Házépítésben segítette szüleit, maga is építkezett Kecskeméten.
 „Ha nyugdíjas leszek, kell valahová elhúzódnom” – mondta. Dolgozott és dolgozott, de már nem volt benne annyi tűz, mint régen. Villámcsapásként ért bennünket a hír, amikor meghallottuk: rendelés után lefordult a székről és meghalt. Itthagyt bennünket. Kevés embert ismerek, akit keresztnevének emlegetnek ilyen megható szeretettel és sajnálkozással: „Ha a Kálmán élne...”
 Ezzel a pár sorral azt szerettem volna tudatosítani, hogy „a kidőlt keresztfának” is járhat a tisztelet – legalább egy kalaplevétel erejéig.

Antal Lajos

www.granitsirko.hu

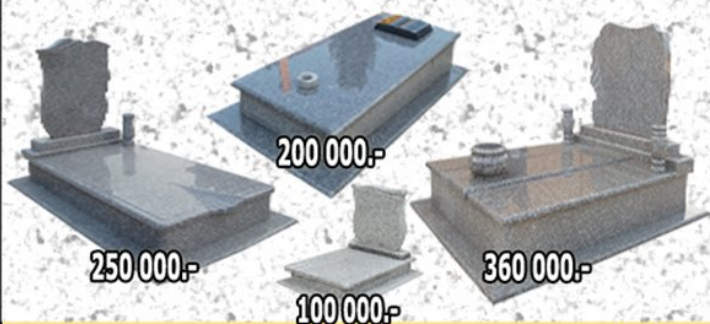
6000 KECSKEMÉT, Ceglédi út, Vacshegy 100. Tel: 06 70 601 4107

2700 CEGLÉD, Széchenyi út - Puskaporos u. sarok Tel: 06 70 601 4182

Minőségi gránit sírkövek széles választéka, kedvező áron!

egyes gránit síremlékek 200 000.-Ft / garnitúrától
dupla gránit síremlékek 360 000.-Ft / garnitúrától
gránit ablakpárkány 3600.- Ft / m-től

Minden egyedi igényt kielégítünk!

Az áraink tartalmazzák az Áfa-t, a betonlapot, a kiszállítást, a felállítást, a betűvésést, az esztergált vázát és a murvázást.

OBA védett betétek 100.000 Euróig!

A Fókusz Takarékpénztár 2011. március 1-jétől a pénztárakhoz tartozó országosan egységes előírásoknak megfelelően OBA védjegy feltüntetésével tájékoztatja ügyfeleit termékeinek OBA védelméről.

Az Országos Betétbiztosítási Alap (OBA) a rá vonatkozó törvény alapján működőteje a hazai pénzügyi rendszer stabilitásához hozzájáruló betétbiztosítási rendszernek.

Ehhez a rendszerhez kötelezően csatlakoznia kell minden magyar felügyeleti forma (bankbetét, deviza- és forintszámla, banki kötvény, illetve - letéti jegy) hitelszövetkezetnek, valamint lakástakarék-pénztárnak).

Az OBA a jelenlegi törvényi előírás szerint akár 100 000 Euróig kártalanítást nyújt a betéteseknek abban az esetben, ha valamely hitelintézet csődbe menne. Az egyéni, családi és vállalati megtakarítások pénzügyi stabilitásának erősítése érdekében az OBA fogyasztóvédelmi szimbólum (szimbólum) bevezetését határozta el. A szimbólum a lakosság pénzügyi döntéseire nyújt segítséget azáltal, hogy megjelenésével tájékoztat az adott megtakarítási formáról (bankbetét, deviza- és forintszámla, banki kötvény, illetve - letéti jegy) mögött álló biztonságról, az OBA által nyújtott betétbiztosítási védelemről.

Az embléma szerepe, hogy grafikai megjelenésével a pénzügyi fogyasztói döntést megelőzően tegye megkülönböztethetővé a biztonságos és nem biztonságos pénzügyi termékeket.

Ennek érdekében az embléma azon pénzügyi termékek egyértelmű megkülönböztethetőségét szolgálja, amely termékek az OBA hivatalos nyilvántartásában, a betétregiszterben is szerepelnek, ezáltal kártalanítási védelem alatt állnak.

A betétbiztosítási embléma ezáltal hozzájárul, mind az egyének és családok, mind a vállalkozások tudatos pénzügyi gondoskodásának

Tavaszi pulykamell recept

elkészítés

1. A sárgarépát megpucoljuk, megmossuk, hasonló méretű hasábokra vágjuk, mint amilyen a zöldbab.
2. 1 dkg vajat megolvasztunk egy nagy méretű serpenyőben, és puhára pároljuk a répát, majd a zöldbabot. Kiszedjük egy tányérra, félrerakjuk.
3. A pulykamellet felszeleteljük, vékonyra kiklopfoljuk, sózzuk, borsozzuk. Ráakadjuk a répát meg a babot váltakozva, feltekerjük, mint a piskótát, és összekötjük csinos kis csomagoknak.
4. A maradék vajat megolvasztjuk, előpirítjuk a húst minden oldalról, felöntjük a húslevessel, és puhára pároljuk.

Sírkövek Kunadacson

**GRÁNIT, MÁRVÁNY,
MŰKŐ SÍREMLÉKEK
NAGY VÁLASZTÉKBAN,
KEDVEZŐ ÁRON
RÖVID HATÁRIDŐ, GARANCIA
KÉRÉSRE OTTHONÁBAN INGYENES
SZÁMÍTÓGÉPES BEMUTATÓT TARTUNK
AZ ÁRAJÁNLATKÉRÉS INGYENES
UDVARIAS KISZOLGÁLÁS, GARANCIA
ABLAKPÁRKÁNYOK GRÁNITBÓL, MÉSzkŐBŐL**

**Müller Zoltán: 0670-457-00-70
kőfaragó, épületszobrász
Vidéki Zoltán: 0620-961-75-28**

**Kunadacsi Barangoló a Felső-kiskunsági Községi
Munkások Egyesületének kiadványa**

Felelős kiadó:

Mészáros Zsuzsa

Felelős szerkesztő:

Szántai József

Szerkesztőség címe: 6097 Kunadacs, Kossuth L. u 51.

Tel/Fax: 76/ 558-213

E-mail: fkme@freemail.hu

Szerkeszti a szerkesztőbizottság